

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS HAJDUMEGYEI FÜGGETLENSÉGI PÁRT HIVATALOS KOZLÖNYE.

Előfizetési árak:		Vidékre küldve:	
Helyben.	10 kor. — fill.	Egy évre	16 kor. — fill.
Egy évre	5	Fél évre	3
Fél évre	2	Negyed évre	1
Negyed évre	1	Egy nora	70
Egy nora	—	Egyszám ára 4 fillér.	—

Főszerkesztő: **BENEDEK IÁNOS.**

Felelős szerkesztő: **Ifj. MÓRICZ PÁL.**

Kiadók: **HOFFMANN és KRONOVITZ.**

Hirdetési díjak:

Hat hasábos petit sor 10 fillér. Nagyobb terjedelmű és többes példájú hirdetések jutányosan. — Apró hirdetés minden sor 4 fillér.

Ellentállás és hazafiság.

(Fp.) A kisebbség ellentállását most már talán a kormány is kezdi komolyan venni. Még mindig elég nyakas, hogy ennek ellenkezőjét hirdesse, de a segédcapatok, különösen a félhivatalosok működése kétségtelenül elárulja, hogy az illetékes körök már nem találják mulatságosnak a helyzetet. Érdekes megfigyeléseket lehet e részben tenni. A vita elején a képzelhető legmagasabb, az ellenzéknek semmibe se vevő hang, azután jöttek a közjogi magyarázatok, ezt követte a fenyegetés, az országgyűlés feloszlásával, majd olvastunk gyönyörű szép, de talán a magyar államnál is régibb fejtegetéseket a többség fogalmáról, lényegéről, annak jogairól és a kisebbség kötelességeiről. Mindez azonban nem használt és azért most a hazafiságra való hivatkozással akarják a segédcapatok leszerelni az ellenzékét. Már már ott tartanak, hogy a jó hazafiak elborulnak a dolgok állapota miatt és ezzel akarnak hatni.

Erre az elborulásra az ellenzéknek természetesen nem lehet más válasza, mint az, hogy csak boruljanak mély és legmélyebb bánatba mindazon jó hazafiak, kik érdemesnek tartják elborulni azért, mert az ellenzék

nem akar újabb 60 millió koronát költeni a közös hadseregére és nem akar elvenni minden igaz és alapos ok nélkül sok magyar ifjút polgári hivatásától.

Mig a kormánypárt a többség jogaira való hivatkozással akart sikert aratni, addig az érv előtt megkellett hajolni, de midőn most a hazafiság hurjait kezdi pengetni, akkor csak mosolyogni lehet, mert mindenben igaza lehet a kormánypártnak, csak a hazafiság kérdésében nem. — Hogy végül most mégis ezen eszközt választotta, az részint a kétségbeesésnek, részint annak tudható be, hogy az igazi hazafiság fogalmával és annak lényegével tisztában nincs. Mert mi az igazi hazafiság? Semmi más, mint a törvények feltétlen tiszteletben tartása. Mindenki jó hazafi, ki tiszteletben tartja a törvényeket és senki sem az, ki nem tartja be azokat. De a hazafiság keretébe nem tartozik bele egy törvényjavaslatnak sürgős megszavazása.

Mutassa meg bárki azt a törvényt, melyet az ellenzék megsértett.

Vannak törvényeink, melyek előírják, hogy minden évben a jövő évi költségvetés és a múlt évi zárszámadás letárgyalandó és egy meghatározott számú ujoncz megajánlandó. Ha valamelyik ilyen, hatályban levő tör-

vényparancs teljesítésének akar az ellenzék ellentállani, akkor a hazafiság kérdését joggal lehetne felvetni, de a jelen körülmények között éppen az ellenzéknek képezi biztos és megingathatatlan erkölcsi alapját és a hazafiság.

Minden körülmény ugyanis az ellenzék mellett szól. Így elsősorban az eddigi eredmény.

Tudjuk, hogy a kormány által eredetileg beterjesztett katonai javaslatok szerint mindazon póttartalékosok, a kiknek a múlt évi október hó 1-én a törvények szerint be kellett vonulniok kiképzésre, a rendes hadseregbe soroztattak volna és még a mai napig is katonáskodnának. Az ellenzék ellentállással fenyegetett. A kormány félt az ellentállástól, a javaslatokat visszavonta és most ennek folytán az állam megtakarított temérdek pénzt és sok békés állampolgár nyugodtan folytatja hivatását és szaporítja tevékenységével a közvagyon.

Csalétek gyanánt Ausztriának mostani kedvező parlamenti működésére is hivatkozik a kormánypárt, ami azonban inkább ellene, mint mellette szól, mert ezen javaslatok páratlan gyors megszavazásával nemcsak a korona kegyeibe akarták az osztrákok magukat behizelegni, hanem egyenes és okos számítással is éltek, mert jól

A zsalus-ablak.

Irta: **Pierre Louys.**

— Legyen. Elmondom a titkomat — szölt végre. — Mivel önt, kedves barátom, ez izgatja, elfogom árulni most este, hogy miért nem akartam soha férjhez menni.

— Az ön kérdése sokkal gyöngédebb, mint a mások fájó hallgatása. Mindenki tudja, hogy családom vagyonos és mihelyt egy fiatal, gazdag leány nem megy férjhez, a világ mindig megtalálja az okát, vagy gögös volt, nagyravágyó, — vagy csunya, vagy pedig rossz szokásai voltak.

Az emberek válogathatnak a négy ok között, ha ugyan könyörületesen nem mind a négyet alkalmazzák az én sorsomra.

Higgye meg, hogy kérésemet nem maguk miatt utasítottam vissza. A férjtől, a férfitól, a törvényes és nem törvényes szeretőtől valami borzalom féle riasztott mindig vissza és ez az idegenkedésem most sem szűnt meg, hogy a negyven év megvéd minden támadástól. Ne jósoljon előre! Nem voltam boldogtalan szerelmes. Egyáltalán nem szerettem soha. Egyszerre megöregedtem egy este tizenhét éves koromban. Hallgassa meg. Történetem nem fog sokáig tartani.

Valóban nem igen fogja megérteni, hogy egy olyan banális, annyira ismert esemény fosztott meg életem minden jövő gyönyörűségétől. Magával az esettel minden nap találkozhatik az ujságok negyedik-ötödik hasábján, azonkívül én nem is voltam aktív szereplője.

Ha életem mégis megdermed miatta, azért történt, mert a saját szememmel láttam és a dolog egy lépésnyire tölem történt. Ön úgy fogja hallgatni, mint valami anekdotát és nem fogja érezni azt, amit én éreztem.

A kisasszony homlokát a kezére hajtotta és földre szegzett tekintettel kezdett szólni:

— Huszonöt évvel ezelőtt anyám és én egy régi szállóban laktunk a Saint-Sulpice-templom árnyékában. Egyszerű szálló volt udvar és folyosó nélkül. Minden ablak az utcára nyílt, de az utca csöndes volt, mint egy faszor.

Egy nyári éjszakán szobámban roppant hőség volt, úgy, hogy nem tudtam aludni. Az ablakot nem mertem kinyitni, hogy föl ne ébresszem édesanyámat. Egy órai álmatlanság után fölkeltem és pongyolában lementem a nagy lépcsőn az első szalonba.

És most értse meg jól a szalon helyzetét. A szálló előtt valamikor kert volt. A város ennek a területnek egy részét kisajátította. A szalon egyik ablaka így egy sötét zugba nyílt, amelynek miszteriózus homályába nem jutott el a gázlámpa sugara.

Amikor beléptem a szalonba, észrevettem, hogy ez az ablak nem volt betéve csak a zsalu volt lebecsátva. Odamentem az ablakhoz, rátámaszkodtam a könyöklőre, kinyitottam a zsalu léceit.

A nyári éjszaka gyönyörűsége hűvösége áradt felém. Ez volt életemben az utolsó pillanat, amelynek gyönyörűségét nem zavarta semmi.

Alig voltam az ablaknál egy perczig, amikor a másik oldalról egy pár jött. A férfi betuszkolta a fiatal leányt a sötét titokzatos zugba. Munkásember volt, de abból a fajtából, amely három hétig dolgozik és hat hónapig pihen, mert szépsége miatt megengedheti magának, hogy a tisztességes munkát megvesse. A leányt nyomban megismertem. Egy tizenöt éves leányka volt, akivel anyám jót tett. Fekete, rövid szoknyát viselt, szürke derekat fűző nélkül, amire nem is volt szüksége. Kis szöke kontya tüvel volt

tudják, hogy mindazon sok millió, amit mi megszavaznánk, az mind odaát náluk lesz elkölve és rájuk nézve tiszta anyagi haszon mind, amit ők vagy mi a közös hadseregre költünk. Könnyű nekik milliókat megszavazni új ágyukra, melyeket a bécsi arzenálban készítenek, mert az a pénz előbb vagy utóbb, egyik vagy másik alakban, de épp oly feltétlen bizonyossággal visszafolyik az osztrák állampolgárok zsebébe, mint amilyen feltétlen bizonyos az, hogy a hadügyi kormány által a delegációknak betérjesztett kimutatások szerint nálunk a közös hadügyi költségeknek csak 10—12 százaléka, a tengerészeti költségeknek csak 3 százaléka, a külügyi költségeknek pedig a legkisebb része sem lesz lekölve.

Az okos, materiális számitáson kívül pedig az osztrákok még egy orkölcsi pofont is akartak adni nekünk a javaslatok gyors megszavazásával, Nohát ez a pofon nekünk éppen nem fáj, sőt úgy áll a dolog, hogy tulajdonképpen ők azok, akik a pofont kapják, mert a magyar ellenzék az ellentállással épp azt mutatja meg, hogy hiába akarják ők szaporítani a közös hadsereget, ahhoz nekünk is van egy szavunk és minél tovább ellentállunk a javaslatnak, annál inkább mutatjuk, hogy már kezd vége felé járni az idő, midőn Bécsből egyszerű parancsokat lehetett nekünk küldeni, — S ha más haszna nem is lesz az obstrukciónak,

feltűzve feje tetejére. A férfi a vállát fogta és hevesen szólt:

— Akarod?

A leány sápadtan felelt:

— Bocsásson el, bocsásson el . . .

Hangján megérezett, hogy ezt a kifejezést legalább százszor elismételte, mióta együtt vannak. Az ember szólt:

— Ejnye, babám, hisz azt mondtad, hogy igen. És amit az ember mond, azt megis kell tartani. Hát miért nem akarod?

— Nem, nem . . . nem itt . . . nem itt.

— Fiam, én nem tudok neked szobát fizetni. Felelj!

A leány csöndesen nemet intett a fejével. A férfi bosszus lett.

— Titine nézz a szemembe. Tréfálni akarsz velem? Tudod, hogy nem szorultam rád. Van nekem más is.

A kicsike hangosan zokogni kezdett és én a zsalu mögött szinte éreztem zaklatott szívének remegő dobogását.

— Szeretlek — szólt — de nem így, nem így. Nem tudom, hogy mondjam, de ez nem a szerelem. Szeretlek, mert kedves vagy, mert egész másképp beszélsz, mint a többiek és dobogott a szívem, mikor felém jöttél. Szeretem, hogy megölelsz, ahányszor csak akarod . . . de ezt nem, ezt nem.

Az ember vonogatta a vállát és elkezdett káromkodni. Csunya szavakat mondott.

És egyszerre a mellényéből kést vett elő . . . vastag mészáros kést és föltette a zsálura, hegyével a meliém irányába.

Az előkelő hölgyközönség szíves tudomására hozom, hogy

nőidivat különlegességeim páratlan választéku női ruhaszövetek, se-lyemkelmék és diszekben kizárólagosan
Szénásy Gyula és Szénásy Hoffmann és Tsa budapesti nagykereskedőtől raktárra érkeztek.

Melyeknek szíves megtekintését kéri **EISLER M. E. cég.**

Női ruhavarró műterem.

ezen egy bizonyosan meglesz és meglesz még azon szintén nem megvetendő haszna is, hogy minden esztendő, sőt minden nap, mellyel ezen javaslatok törvényre emelkedése elődáztatik, nekünk anyagilag tiszta haszon

Mi bizunk tehát az ellenzék rendithetlen hazafiságában és akarjuk hinni, hogy a nagyhatalmi állásra való hivatkozás sem fogja álláspontjától elhárítani, mert hiszen szónak szép szó a »nagyhatalom«, nagyon hangzatos, de tartalma alig van, haszna pedig épen-séggel nincs. A tételes nemzetközjog szerint nagyhatalmat azon állam képez, melynek joga van a másik államhoz nagykövetet küldeni. Ez a nagykövet azután az idegen államnál nagyobb külső tiszteletben részesül, mint a közönséges követ, az udvari ebédeknél ha nem is jobb, de előkelőbb helyet kap, de arról szó sincs, hogy ennél fogva az általa képpiselt állam javára hasznosabban működhetnék. A külföldi képviselő működése egyéni tehetségétől és nem címétől függ. Mi nekünk mindegy, hogy képviselőnk a német császárnak jobb vagy vagy baloldalán ül-e az ebédnél, mi békésen akarunk élni és teljesíteni az összetartozóság által nekünk parancsolt nemzeti kötelességeinket. Ez a fődolog, minden többi üres szó, lényeg és tartalom nélkül, mert hiába képezünk mi a papiron nagyhatalmat, ha tényleg nincs semmi hatalmunk és az ellenzék jelenlegi

— Most beszélj kicsikém . . .

Az utca elhagyott, csöndes volt. Még a város zaja sem hallatszott. Hány óra volt? Talán reggeli két óra. Az egész világ mélyen aludt. Csunya küzdelem volt az a sötétben, oly közel hozzám, hogy kezemmel elérhettem volna.

Egyszerre csak azt vettem észre, hogy a gyermekleány kis keze a zsáluba kapaszkodik. Egy perc . . . és kezében volt a kés, amely ott feküdt . . .

Az emberi test nem más, mint duzzadt tömlő, amely a legkisebb részen is kibocsátja életadó tartalmát. A kés a férfi torkába furódott és megcsillant a másik oldalon . . . A kifröcsesent vérsugár beszenyeyezte pongyolámat is.

A férfi szeméből a rémület tükröződött, szája kiáltásra nyílt, de a hang beléforrott. Mikor az ember arcra esett, a leány volt az, aki mint valami kis fekete madár tipegett ide-oda és a nagy csöndben egymás után három borzalmas kiáltást halatott . . .

Tizenhét éves voltam akkor. Én, aki semmit sem tudtam az élet valóságairól, aki csupa illúzióban éltem, félóra alatt megértettem az élet, a szerelem és a halál minden titkát. És ezt nevezik a regények vágyának! Ez a szerelmes ember! . . .

Ha a világ nem is tudja, miért akartam egyedül élni, ön kedves barátom, ez után érteni fogja.

működése sokkal fényesebb bizonyosága annak, hogy némi hatalmunk legalább az országban bent mégis van, mint az, hogy egyik vagy másik külföldi koronás fő hébe-hóba a mi követünknel reggelizik. Azt a kis tényleges hatalmat, amellyel valójában birunk, ne adjuk oda olyan nagyhatalomért, mely semmi mást nem okoz, mint óriási költséget.

A kormány helyzete természetesen másod és harmadrángu kérdéssé törpül. a fenti sok komoly és csupa hazafias ok mellett.

Az angol falu védelme.

Félszázadon által Anglia a szabadkereskedelem erős vára volt; a mezőgazdaság ugyan elpusztult belé, a Haromegy-királyság ma búzaszükségletének háromnegyed részét a külföldön szerzi be: de egy gondolát a forradábilis britt hajórajra megnyugtatta a kislelkűeket s elszigetelte azokat, akik a viszonyok alakulásából rosszat mernek jósolni.

Elkövetkezett azonban a dél-afrikai háború s a britt oroszát a történelemben páratlan megaláztatások érték. Az angol közvélemény megremült, lord Wolseley kiadta a jeleszt a hadsereg reformjára s kontinentális európai minta szerint az általános katonai kötelezettség behozatására. S ekkor még jobban ijedtek meg az angolok: az általános katonai kötelezettséget ki lehet mondani, de kinek, kire alkalmazzák? Az európai hadseregek anyagát a falu népe, a parasztság szolgáltatja, de hát hol van az angol paraszt? Költők, írók panaszzák, hogy az angol falu költészete maholnap végkép odavesz, a nyomorult falusi szellemünknek se szíve, se lelke, se ereje arra, hogy a maga tényész-életének tengetésén felül egyébre is gondolhasson.

Anglia kiváló gondolkodói már régen belátták, hogy a mai kultúra, melyben a péz uralkodó szerepet viszen, karhozatos és romlásra vezet. Ruskinról, Carpenterről ne legyen szó, mert hiszen ezeket külön-czőknek lehetne nevezni; de olyanok, mint lord Charles Beresford, lady Ponsomby és Frederic Harrison, újévi elmelkedéseik során erős pesszimizmussal szóltak az ország jövőjéről, a Fortnightly Review egyik írója, Calchas, pedig felveti a kérdést, hogy Anglia a huszadik századot egyáltalán kibírja-e? A laikus, aki ezt a feifogást a jól ismert angol spleennek tudja be, azt feleli erre: „Napoleon száz évvel ezelőtt a sárga földig tiporta Poroszországot, ma pedig erős magva a német világhatalomnak, Anglia mind az öt világrész uralja hajóhadával, az angolok rendithetetlen pozícióját Angliának legnagyobb ellenségei sem tagadják.“

A viszonyok alapos ismerője másképp fogja fel a helyzetet. Poroszország megőrizte az erő és egészség forrását: a földdel való kontaktust lakosai földmivelők voltak és nagyrészt azok is maradtak. Az angolok azonban kereskedőkké, gyári munkásokká, városi lakosokká alakultak át; a szántóföldet, a mezőt elhagyták s ma már felette nehéz, szinte lehetetlen őket a rög mivélésére visszazoktatni. A nagy átok, mely Angliára nehezedik, az, hogy a föld üepét a földjétől elcsabitották; a vidék elnéptelenedett, a városok mód felett megtel-

tek lakossággal, az ipar fejlődése egészségtelen irányt vett.

Az angol ipar fejlődése párhuzamosan haladt az angol falu szétzülésével. A bomlásnak ebben a processzusában három vezető jelenséget vehetünk észre: az első a birtokközösség megszüntetése, amelylyel gyakran a földnek együttes megmunkálása is együtt járt; a második a parlagon heverő földeknek, amelyek vagy gazdátlanok, vagy pedig községi tulajdonok, bekerítése és a nagybirtokosok által való kisajátítása; a harmadik és legvégzetesebb pedig a kisbirtokok nagybirtokokká való átalakítása. A XVIII. század első felében még csak 300.000 acre került magántulajdonba, azon túl 1843 ig már hét millió. Ugyanakkor pedig a nagybirtokosok racionalisabbnak tartották, ha a számos kisbirtokot egyetlen nagybirtokká egyesítik.

A föld viszonyaiban való ez az átalakulás ugyanolyan ürügyek és külső körülmények között történt meg, amilyenek ma a nagy áruházakat és az óriási ipari vállalkozásokat hívják életre. A föld megművelését a nagybirtokok hasonlíthatatlanul tökéletesebb technikai eszközökkel végeztették, a haszon nagyobb lett s nemsokára szanalommal gondoltak arra a primitív kulturára, amelylyel a kisparaszt a maga földesekéjét turja.

Csak egyről feledkeztek meg az angol nemzetgazdák. Hogy a végső cél nem a technika tökéletesítése, hanem a nemzet virulása, Anglia mérhetetlenül meggazdagodott, de fizikailag és erkölcsileg lefele haladt. Most még óriási hatalommal uralkodik a világon, de a népek tiszteletét már elvesztette; ha pedig a faj degenerál, a hatalom is utána vész.

De nézzük az utolsó földmivelőket, a kik Angliában a nemzetet a röggel összekötik. Kér író, dr. Jessop és Rusticus, leírja őket, az egyik a Nineteenth Century, a másik Contemporary Review hasábjain. Jesson a következő hasonlattal végzi fejtegetéseit:

„A föld munkásai ma jobban ruházottak, jobban táplálkoznak és okosabbak, mint voltak elődeik száz esztendővel ezelőtt, több a szabadidejük, lakásviszonyaik is rohamosan javulnak. Nagypapák és úkapapák azonban jóval vidámabbak és vigabbak voltak, mint ők, az életet jobban, és sokkal inkább élvezték, mint utódaik, a kézimunka jóval nagyobb örömet, több tréfát szerzett nekik, több volt köztük a szeretet, kevesebb a gyűlölet. De a legkomolyabb különbség mégis csak az, hogy a múlt emberei önállóbbak, és függetlenebbek voltak, mint a maiak.“

Rusticus elvezet a falvakra s bemutatja a nagy birtokok sáfarkodásait.

A birtok nem tiszteli a munkásait, nem respektálja az angol ember huzódózasát attól, hogy asszonyait mezei munkával megterhelje. A nép panaszait gunnyal, tréfával üti el. Pedig sokan panaszkodnak, de ha a tulajdonos esetleg kérdezősködik a birtoknál, a felelet mindig ez: „Nem hallok panaszokat!“

Ily körülmények között nemesoda, ha csupán a gazdaságilag leggyöngébb existenciák maradnak meg a vidéken, ezek pedig elfásulnak, a törekvés, hogy a sorsukat megjavítsák, kialszik bennük. Régebben minden parasztasszony ingeket készített az övéinek, ma már a tizedik se ért hozzá. Főzésben való tudományuk arra szorítkozik, hogy krumplit és szalonnát főznek, s megtudják sütni a husdarabot.

A parasztlak háztartásában egyre jobban kapnak tért a dobozokban árult konzervek és kivonatok. Az asszonyok egyetlen ambíciót ismernek: hogy lányuk, ha kimegy úri módon öltözködhessék, a fiuk pedig minél előbb a városba kerüljön, minél meszebb a megalázó mezei munkától.

A birtok kívül még két ellensége van

az angol parasztnak: a falusi koresmáros és a falusi boltos. A falusikoresmárost megrentja a magas bérlet és a tulságos konkurrencia. A koresmáros urra lesz a falu kicsi társadalmában; vannak megbízott emberei, akik a guny fegyverével üldözik a kore makerülöket. Ugyaníly eszközökkel él a boltos is, hogy az embereket magához csalogassa és drága pénzen rossz portékát szózzon a nép nyakába. Rászoktatja az adósságsinálásra, a hetenként való részletfizetésre. Így lesz a paraszt a boltos lekötözött rabszolgájává, az árukat nála kell vennie, az árakról, a holmuk minőségéről nem szabad panaszkodnia; tehát sokkal jobb „kundsajt“, mint a készfizető, aki nem csupán az árukat, de a kereskedőt is megváltogatja. A nagy birtokok pedig teszik ez az állapot; minél szegényebbek, eladósodottabbak a munkásai, annál biztosabbak és annál kezesebbek az ő kezében. Nem csoda, ha az ifjú generáció java mekkül az ilyen állapotok elől.

„Az angol hajótulajdonosok, fejezi be Rusticus, kiszorították az angol matrót a tengerről; az angol nagybirtokok elűzik az angol mező munkást a vidékről. Mit együnk ez ellen, nem tudom. Az állapot teljesen reménytelen.“

A pusztuló angol falukról írott cikkhez az angol író, mintha csak — sok tekintetben — mi falvainkból, a mi honosult népünk köréből gyűjtötte volna az adatait és megdöbbenő képeit. Tehát a tanulság és okulás céljára közöltük e cikket. És ha már az angol így panaszkodik, mennyivel inkább panaszkodhatunk mi és mennyivel inkább kellene keresnünk a végromlás szélén álló magyar faluk védelmét.

Délutáni levél.

(Dankó Pistáról.)

A magyarságnak nagy halottját temették el a szegedi temetőbe. Gyászfátyolos hegedük, klarinétok zokogva búgtak, zöngedeztek. Száz hegedős cigány húzta a nagysíratót a magyar népdalköltészet egyik mesterének koporsója felett

Uras volt, pompás volt, diszes volt, megható volt a temetés, a Dankó Pista temetése. A koszorukat bizonyosan külön kocsira kellett rakni. A pap is aranyos inget öltött magára és éke-sebbnél ékeesebb gyászbeszédében sem volt hiányosság . . .

Ez az! ami nekem fáj. Hogy mi magyarok csak temetni tudunk, de leginkább részvétlenül, közönyösen engedjük pusztulni a mostoha sorssal vergődő magyarságunk virágait.

Letört virág Dankó Pista is, kit száz muzsikussal cigány hegedüjének zöngése, klarinétjának sirámsó búgával temettek a szegedi jó magyar föld hantjai alá; de csak az élet viharaitól, nyomorgásoktól tört testet ragadta el tőlünk a halál, mely midőn kegyetlen csontkezével izekre szaggatta a Dankó Pista bűvös hegedüjének húrjait, csalódott; mert e varázshagedűből hegyen-rónán keresztül csendült, zendült dalokban örökké élni fog a Dankó Pista költői lelke, a mig csak magyarok élnek, dalolhatnak e názában.

A magyarság, a magyar nép dalos

pacsirtája volt ez a nagyszemű, keskedt barna cigány. Mert miként pacsirta dallal ébred, fekszik s dolgozgat a verejtékes homlokú nép, a Dankó népdalai is ekként zendülnek a magyar nép tanyáin, ha kaczagós a jókedve, ha bánat borult a lelkekre.

Nekem régi jó barátom is volt ez a keskedt, ez az önmagát fölemésztő tűző dalköltő, mikor már őserős tehetségének csodásan zengő szárnyait kibontotta ugyan, de irigykedést, kicsinylést, önzést, kétszínűséget es közönnyt talált sokat, örjítően sokat küzdelmes utjában, ámbár látták, tudták, hogy igazi gyémántot rejteget a kopott kabát és mégis engedték őt az utszélen hanyódni, tördelődzni.

De majd most már szobrot állítunk neki. Könyveket is irnak majd róla. Aranyos dicsőítések is nyomnak a dalaiból és száz cigány hegedülte végesvéig az utolsó utján . . . Pedig nem ezek a tolakodók, a frakkossavanyu ábrázatu szónokok és életrajz írók, degezzsebbü élelmes kiadók és a szobor fogják időtlen-időkig dicsőíteni Dankó Pista költői lelkét, hanem a dal, mely a pusztai vad pásztorlegény tilinkóján is zokog.

Valóban különös faj vagyunk mi magyarok. Mesterek a temetkezésben.

Szabad Hajdu.

A székely.

Ott, ahol a nap is
A bérczetőn kél fel;
S ha utját bevégzi,
Oda megy pihenni;
Ott lakik a székely!

Ott, ahol a török,
Tatár, orosz csorda . . .
Századok vétkével . . .
A földet vérevel!
Piros mezbe vont! . . .

Ott, ahol a magyar
Mindig testvért talált;
Oroszlánként küzdve,
Soha nem csüggedve;
Nem is ismert halált!

Ott volt Vaskapunál,
Ott volt Segesvárnál!
Sohasem hiányzott:
Magasan állt napod,
Avagy haldokoltál!

A székely bércz most is
Piros reggel, este . . .
A nap ma sem győzi
Róla lecsókolni:
Annyit vérzett teste! . . .

Siess hát, magyar nép!
Segits a székelyen;
Emeld fel magadhoz!
Juttasd hatalomhoz!
Boldogultok ketten!

Ugron János.

NAPI HIREK.

Népgyűlés a katonai javaslatok ellen.

A hajdumegyei nádudvari választókerület polgárai márcz. 29-én emelték fel tiltakozó szavukat Kabán a kerület központján a katonai javaslatok ellen. Megjelent e gyűlésen Kaba, Nádudvar, Földes, P.-Ladány és Tetétlen községek képviselőiben 200-nál több ember, sőt a távoli Tisza partján lakó egyekiek közül is, utat és faradtságot nem kimélve, két lelkes honpolgár, Nagy János és Petrovics Miklós veft részt azon.

Délután 4 órakor vette kezdetét a gyűlés, melyet a kerületi függetlenségi pártnak derék elnöke, Doby Sándor nyitott meg s miután örömmel üdvözölte a nagy számban megjelent polgárokat, átadta a szót a kerület rajongásig szeretett képviselőjének, Papp Eleknek, ki egy óras beszédben fejtegette folytonos helyeslés és tetszészaj között a szönyegen levő javaslatok káros, nemzetrontó voltát.

Beszédét szünni nem akaró éljenzés követte, melynek csillapultával Dulházy Kálmán a párt jegyzője, rövid, lelkes szavak után felolvasta a képviselőhazhoz terjesztendő határozati javaslatát. A gyűlés egyhangulag elfogadta azt, kimondván, hogy a leghatározottabban tiltakozik az újabb véradót követelő javaslatok ellen s kéri az önálló nemzeti hadsereg felállítását. Végül elhatározta, a gyűlés, hogy a hajdumegyei összes választókerületek vezetőségét felszólítja, oly czélból, hogy az egész megye választói közül alakulandó hatalmas küldöttség vigye fel a ház elnökéhez a katonai javaslatok ellen tiltakozást magában foglaló feliratot. A nagy küldöttség ápr. 7-én érkezik a fővárosba.

A közgyűlés befejezése.

Lánya érdeklődés mellett folytatta Debreczen tervnyhatósága közgyűlését. Alig ötven ember jelent meg a közgyűlésen. Az első tárgy a debreczeni szőlő és b termelő szövetkezet ajánlata volt. A szövetkezet azt ajánlja, hogy a városból kihordott pöczenanyagokat díjtalanul fertőtleníti, ha megengedi a közgyűlés, hogy azt műtrágyává feldolgozzák. A tanács a szerződés megkötését javasolja, mit a közgyűlés el is fogadott. A pallagi gazdasági szeszgyár létesítése ügyében Hidvéger Mihály által beadott ajánlatot nem fogadta el a közgyűlés, így hát nem lesz szeszgyár a Pallagon. A nőegyletnek a közgyűlés 600 korona segélyt szavazott meg a szövőipari tanfolyam részére. A közgyűlés a tanács javaslata értelmében Komlóssy Arthur volt főjegyzőnek megadta a 2100 korona vegkielégítést. Kepek Gábor volt végrehajtónak évi 500 kor. kegydíjat utalva ki. Két rendőr nyugdíjazása után a közgyűlés véget ért.

Debreczeni és budapesti egyetemi ifjak

A „Magy”-ból vettük át e dicséretes hírt: A fővárosi egyetemi ifjak átiratban közölték az összes vidéki főiskolák tanuló ifjúságával, hogy a rendőri brutalitások tárgyában küldöttséggel fognak gróf Apponyi Albert elé járulni, hogy elmeadják neki sérelmeiket. A budapesti egyetemi ifjúság ebben a körülményben egyszersmind felszólítja a vidéki akadémiák polgárságát, hogy küldjék ki képviselőiket ebbe a küldöttségbe.

A debreczeni tanuló ifjak vezetői értekezletre hívták a fiatalságot, hogy az átirat fölött tanácskozzanak. Az értekezleten kimondták, hogy a debreczeni Rákóczy-ünnepe előkészületei miatt nem vehetnek nygán részt a küldöttségben, de átirnak a budapesti egyetemi polgároknak, hogy kifejezést adjanak együttérzésüknek a most folyó politikai küzdelmek alatt tanusított hazafias és önértetes fellépésükért.

Az ifjúság Rákóczi-ünnepé.

A főiskola ápril. 3-ikán pénteken este fogja megtartani nagyszabású Rákóczi-estélyét a Bika dísztermében, mely iránt már is általános érdeklődés nyilvánul. Az ünnep főérdekessége Pekár Gyula orsz. képviselő, a Petőfi társaság tagjának felolvasása és R. Maróthy Margit budapesti művésznő, a „Magyar Színház” tagjának szavalata lesz. Különbén a műsor többi száma is ki fogja elégiteni a várakozást. Az ünnepre jegyek több üzletben már válthatók, este pedig a pénztárnál lesznek kaphatók. Az általános figyelemmel és érdeklődéssel várt ünnepre a napokban boesátotta ki az ifjúság a meghívókat, melynek az ünnepre vonatkozó része (a Nagy Sándor elnöklete alatti derék és hazafias rendezőserg terjedelmes névsorától eltekintve) így hangzik:

Mi, a debreczeni evangélikus református főiskola akadémiai ifjúsága, ezen meghívó levelünk rendiben, adjuk tudtára mindazoknak, a kiket illet, hogy II. Rákóczy Ferencz nagy Fejedelmünk emlékezetére Nagyméltóságú gróf Zichy Jenő országgyűlési képviselő, méltóságos Dr. Thaly Kálmán országgyűlési képviselő, méltóságos bizáki Puky Gyula Debreczen szabad királyi város és Hajdúvarmegye főispánja, méltóságos bessenyei Széll Farkas kir. ítélőtábi tanácselnök, nagyságos Kovács József Debreczen sz. kir. város polgármestere és nagyságos Dr. Kérészy Zoltan akadémiai igazgató urak védnöksége alatt, 1903. április hó 3-ik napján, pénteken az „Arany Bika” szálló dísztermében R á k ó c z i e s t é l y t rendezünk. — Ülő hely az első három sorban: 3 korona, a többi sorokban: 2 korona. Paholy-jegy: 8 korona. Állóhely 1 korona. Jegyek előre válthatók: Békés Lajos, Csáthy Ferencz, László Albert, Szent-Királyi Tivadar és Tegledi K. utódja urak üzletében. Kezdeté este 8 órakor. Az ünnepély műsora a következő: 1. „Repulj fecském . . .” Előadja Rácz Károly zenekara. 2. Megnyitó beszéd. Mondja: Nagy Sándor. 3. „A bujdosó Rákóczi”. Kuruczének. Szavalja: Hódy Béla. 4. Boka kesergője. Hegedűn előadja: Szilágyi Imre. 5. Felolvasás. Tartja: Pekár Gyula. 6. Virágénekek. Előadja: Felbő Rózsi. 7. Költemények. Felolvassa: Milotay István. 8. Kurucz versek. Zenekísérettel szavalja: R. Maróthy Margit. 9. Tárogató zene. Előadja: Bakai Kálmán tárogató. 10. „Rákóczi a határon.” Lányitól. Éneklí a főiskolai énekkar.

Hortobágyi legeltetések.

A hortobányi legeltetési ügyeket intéző bizottság tegnap délelőtt Király Gyula tanácsnok elnöklésével ülést tartott, amelyen megállapították a jószágok Hortobágyra való kihajtásának idejét. A sertéseket április 2-ikán, a lovakat április 4-én, a szarvasmarhákat április 8-án, a lovakat 6-ikán, a városi méreket 10-ikén hajtják ki. A határozatról az intéző bizottság hivatalosan fogja értesíteni a gazdákat.

Esküvő.

Fried Sámuel szatmári földbirtokos tegnap délután esküdött örök hűséget Rosenfeld Fridának, Rosenfeld Salamon földbirtokos kedves leányának.

A kórházi-bizottság ülése.

A kórházi-bizottság április negyedikén délu.án Körner Adolf tanácsnok elnöklésével ülést tart, amelynek tárgya a beérkezett szállítási ajánlatok feletti döntés.

Rendőr és hajdu egyenruházat szállítás.

A városi tanács még a mult évben árlejtést hirdetett a rendőrbiztosok, rendőrlégénység, hajduk ruházatának szállítására. A tanács ezuttal nem 3, hanem 6 évre hirdette meg a pályázatot. Az ajánlatok kellő időben érkeztek be, de határozni, (habár a kiküldött bizottság T ó t h K a l m á n ajánlatát javasolta elfogadni a többi, Szedlák és Vámos, Rosenthal J. és Blum S. budapesti czegek ajánlatával szemben) nem tudott, a mennyiben a pályázók nem feleltek meg a feltételeknek, így nevezetesen Tóth Kálmán nem mellékelt mintákat, másik ajánlattevő csak kabát-nadrágra tett ajánlatot, holott egész öltözetről volt szó. A tanács ekkor azt határozta, hogy a mintákat maga választja ki és a 4 ajánlattevő közt szűkebb árlejtést hirdet. A tanács első határozatát, amelyben azt mondotta ki, hogy a beérkezett ajánlatokat igazságosan, méltányosan elbírálni nem lehet, Tóth Kálmán megfelebbezte, kérvén az ő ajánlatának elfogadását; de a tanács a felebbezés figyelmen kívül hagyásával ragaszkodott második határozatahoz és kiválasztotta a meghívott szakértők közbejöttével a mintákat. A kiválasztott mintákra hirdetett azután szűkebb árlejtést az első négy ajánlattevő között. Tegnap bontották fel az ajánlatokat. Hárman pályáztak a ruhaszállításra, Rosenthal J., Blum Sándor budapesti (utóbbinak fióküzlete van Debreczenben) és Szedlák és Vámos debreczeni czegek. Rosenthal J. ajánlatában kijelenti, hogy ő nem a tanács által kiválasztott gácsi gyártmányokra teszi meg ajánlatát, — hanem az általa már az első alkalommal bemutatott zsolnai gyártmányokra. És ha a tanács ragaszkodik a kiválasztott mintákhoz, akkor kéri ajánlatát mellőzni. A kiválasztott gácsi gyártmány mintáiból Blum Sándor 63700 koronáért, Szedlák és Vámos czeg 70000 koronáért hajlandók a ruhákat elkészíteni. Szedlák és Vámos ajánlatukban felemlitik, hogy az ő ajánlatuk és a többi vállalkozók ajánlata között bizonyára lesz különbözet, de ez ezért van, mert ők a nyáriruhákat és a rendőrök alsó mellényét a tanács által kiválasztott mintáknál jóval jobb, erősebb minőségű anyagból szándékoznak elkészíteni. A tanács legközelebb dönt a beérkezett ajánlatok felett.

A debreczeni sztrájk.

A debreczeni munkások sztrájkja még egyre tart. Ma is példás rendben zászlókkal énekelve vonultak végig zárt négyes sorokban az utcákon. Változatlan minden, csupán a szabók hajlandók a békés megoldásra és a munkások által kért áremelés

megadására. A sztrájk szaktanácsa különben kiáltványt bocsátott ki, melyben tudatják, hogy végtelenségig kitartanak és felhívják a nagyközönséget, hogy pénz és ételadományokkal támogassák a sztrájkot. Az adományokat Csapó utca 28 sz. házba kérik küldeni.

Kisiklott vasuti kocsi.

A vásártéri vasuti állomáson kisebb-szerű vasuti baleset történt tegnap este. Öt óra után a fűzesabonyi egyes vonattal tolatást végeztek az állomáson. A kijáratnál egy nyitott kocsi alatt a váltó ismeretlen okból elváltódott s e miatt a kocsi kisiklott. A kisiklott kocsi bosszabb időre elzárta a vonat közlekedési útját, úgy hogy a továbbmenő utasokat bérkocsin kellett a nagy állomáshoz szállítani, nehogy a csatlakozó vonatról lekéssék. A kisiklott kocsit még az est folyamán beemelték és így a közlekedés ismét szabadabbá lett.

Az építési bizottság

E hó 3-án d. u. fél 4 órakor a városháza nagytanácsstermében ülést tart. Az ülés tárgyai: Csapó-kerti ut csatornázás; ev. ref. szegényházak terve. Katz Jakab kérvénye a Piacz-utczában diszes árubódé állíthatásáért. Nagyerdei körut építés. Szabályrendelet az építési munkaadók és munkások közötti viszony rendezésére. Telek eldarabolások. Kisebb ügyek.

Holnap

tartja a „debreczeni dalegylet“ zártkörű történelmi hangversenyestélyét a Bika szálló dísztermében. A III dik sorozat, a szabadságharc kora következik. Kezdeté este 8 és fél órakor. A magyar dal barátjainak nem szükséges ajánlani ezt a páratlanul élvezetes és hazafias hangversenyt.

Hoffmann Ottó vád alatt.

Székely Kálmán, a fekete-sárga lelkű miniszterelnök, eljöttől fogva rossz szemmel nézte az ifjuság mozgalmát. Különösen fájt a foga Hoffmann Ottóra, az ifjuság lelkes vezérére, aki lelkesedésével mintegy varázslátra talpra szólította az egész ország ifjuságát. Hoffmann Ottónak tehát bűnhődnie kell — így gondolta ezt az osztrák császárnak hódoló magyar miniszterelnök. Az ügyesség Hoffmann Ottó joghallgató ellene müegyetem kertjében tartott beszédében foglalt királysértésért, hatóság elleni erőszakra való felbujtásért megindította az eljárást s Hoffmann már ki is hallgatták. Hoffmann Ottó Lengyel Zoltán képviselőt bizta meg védelmével. A feljelentést a gyűlésen jelen volt detektívek tették meg. Mi bizunk a hazafias független magyar bíróságban és nyugodtan nézünk az ítélet elé.

A magyar kommandó.

Időszerű a felelevenítése a következő apróságoknak az 1789-diki „Magyar Kurir“-ból: „Az erdélyi Fő-Vezér Herceg Hohenlohé a Huszárokkal történt tudvalevő csata után, hol maga is jelen vala, azt tudakozta egy Huszár-Kapitánytól: mit tézen azt a rajta! rajta legények!! mert azt tapasztalta vala, hogy midőn a Tisztek azt kiáltották, akkor a huszárság mint a jégeső úgy rontott éles fegyverrel a Török nyakába. Mikor a Huszár-Kapitány ezt megmagyarázta és más szokat is, melyekkel a Magyar Székely Tiszt Urak ottan-ottan a Comendérozás közben élni szoktanak? azt mondá H. Ho-

honlohé-hogy ő sok nyelveket tud, de hatóságosabb Commandó szót még ennél a rajta! rajtánál! nem tapasztalt, és hiszi, hogy a Magyar nyelv Comendérozó nyelvnek igen alkalmas lenne.“

A kellemetlenkedő vértanuk.

Egy fővárosi esti lap ismét ír arról az ismeretes dologról, hogy Thorma Jánosnak, Az aradi vértanuk című hatalmas képét, a melyben az aradi tizenhárom vértanuk kivégzése előtti szörnyű pillanatokat festette meg a művész, a műcsarnok rebellis tárgya miatt egyszerűen eltette lába alól. Az egyik verzió szerint gróf Andrassy Tivadár vette meg a képet hatezer koronaért, a másik szerint a „kellemetlen tárgy“ képet illő rábeszélésre Thorma János vonta vissza azzal az indoklással, hogy az alapos javításra és átdolgozásra szorul. Különös dolog, — jegyzi meg az idézett esti lap — hogy ilyen „véletlennek“ mindig akkor fordulnak elő, a mikor a bécsi udvarnak nem tetsző dolgokról van szó.

Hírek a nagyvilágból.

Roosevelt elnök vallása. Az amerikai újságok mint különös dolgot említik fel, hogy Roosevelt elnök a holland ref. egyházhoz tartozik. Ilyen vallású elnök még nem székelt a washingtoni Fehér Házban. — Maga Washington a skót felekezetű (high church) tartozott, Mac Kinley methodista, Lincoln Ábrahám pedig felekezeten kívüli volt és egyszerűen istenhívőnek mondta magát. — **Életunt szerzetes.** A ferenczrendiek váci kolostorában az orgona mellett egy elszáradt holttestre akadtak néhány évvel ezelőtt. Egy szerzetesre ismertek benne, a ki éhhalállal vetett véget életének a templomban. Most ebben a rendházban ismét öngyilkosság volt. Misik Rafael rendtag néhány éve került Vácra s hitoktatónak osztották be az elemi iskolákhoz. Ugy látszik, a szerzetesi életet unta s legfőbb vágya volt, hogy a váci egyházmegyébe világi papnak átléphessen, de minden kísérlete hiabavaló volt, terve nem sikerült. Tegnapelőtt táviratot kapott, hogy atyja meghalt. Senkinek sem szólt, lement a templomba misézni, azután csak holtan látták újra. Ébredre nem ment le, tehát feltörték a czelláját s ott találták fölakasztva. A váci püspök nem engedte meg, hogy egyházi temetést rendezzenek neki. Tegnap este tíz órakor a legnagyobb csöndben tették sirba a váci alsóvárosi temetőben. — **Az elátkozott ház.** Spiritizmus és ravasz fűfűzés közre abban az esetben, aminek hírére Párisból jelentik: A múlt évben egy párisi újság „Az elátkozott ház“ címmel leírta egy özvegy Lagézené nevű spiritiszta asszonynak a lakását, hol állítólag „szellemek“ sürögnek forognak. Most az eltes özvegy asszonyt megfojtva találták a lakásán. Spiritiszták hajlandók azt hinni, hogy a fellázadt szellemek ölték meg Lagézenét, mert a rendőrség eddig nem tudta a gyilkos személyét kideríteni. — A rendőrség egy emberre gyanakszik, akit még a múlt évben betörésen kaptak rajta. — **Megvallotta,** hogy egy tarsának segítségével meg akarta gyilkolni a spiritiszta asszonyt. Ez a másik ember egy irakkos bandita, elegáns ember, aki a telet a Rivierán, a nyarat pedig előkelő fürdőhelyeken szokta tölteni. Lagézené ötvenhatéves, özvegy és több gyermeknek anyja. A gyermekei nevelőintézetekben vannak elhelyezve. Az özvegy asszony neuilly-i hatemeletes házában egészen egyedül lakott és még házfelügyelőt sem tartott, csak hogy egyedül lehessen szellemeivel, akik neki „megnyilatkoztak.“ Legidősebb fia hiába intette, hogy baj fogja

élni, az asszony azt felelte neki, hogy pénze évenként ötvenezer frankot jövedelmez neki, amelynek csak igen csekély részét költi el, mert a szellemek nem kerülnek pénzébe. Lagézené megtakarított pénzét minden három hónapban közjegyzőhöz vitte. — **A Lujza embere.** Mulatságos tévedés történt Bécsben, a szecessziós-tárlat megnyitásán. A tolongó sokaságban megjelent Charpentier is, „Lujza“ című opera hírneves szerzője, aki most Bécsben időzik. Az érdekes arcú francia nagy feltűnést keltett és mindenki találgatta, hogy ki lehet. Egy kis francia asszony is kíváncsian fordult a társnőléhez, egy bécsi asszonykához:

— Ki ez az ember?

A bécsi asszonyka hangosan válaszolta:

— C'est l'homme de Louise! (Ez a „Lujza“ szerzője.)

A szomszédok meghallottak ezt a választ és csakhamar végigfutott az egész társaságon az érdekes hír, hogy az érdekes francia nem más, mint Giron, a Lujza szeretője. **Abratkovcei huszárok szabadulása.** A minap szabadult ki komaromi várból egyike azoknak a bratkoveei huszároknak, akik örmesterüket, Diószeghyt a kegyetlenkedéséért megölték. Királyi kegyelem engedte el további büntetését. Csaknem egyidőben az illetővel szabadult ki az aradi katonai fegyháznak is egy bratkoveei huszára Diviáczky János, ki maga nem vett részt a tett elkövetésében, de tudott róla és ezért mint bűnrészt, előbb kötél majd golyóhalálra, végül kegyelem folytán tizenhét év fegyháza itelték. A büntetésből még másik két társával hét évet töltött ki, de ezalatt tudóbajos lett s mert jóviseletű rab volt, az aradi térparancsnokság kedvező véleményezése után hozzátartozói kegyelmi kérvényére a király elengedte a további büntetését. — **Marcel Prévost merénylője.** Marcel Prévost, az ismert francia regényíró ellen egy Thouret Emma nevű nő merényletet követett el. Erről a merényletről Párisból a következőket írják: Marcel Prévost tegnap délután a „Société de gens de lettres,“ (írók társasága) ülésére ment, hol a társaságnak elnökévé volt káldálva. Mikor a Rugemont nevű atjáró-házba akart lépni, egy mintegy harminczéves szőke nő revolverből kétszer rálőtt, de a golyók közül egyik sem talált. A merénylőnőt a rendőrségre vitték, a hol elmondta élete történetét. Thouret Emmának hívják, egy ügyved özvegyének a leánya. — Prévost 1894-ben kezdett viszonyt vele és három évvel ezelőtt elhagyta, hogy megnősüljön. Emma a Marcel Prévost házassága óta folytonosan bosszra gondolt, de — a mint mondja — soha sem tudott Prévostra akadni. — Most azután a lapokból azt olvasta, hogy Prévost az írók egyesületében elnökké fogják választani, megvárta tehát és amikor Prévost kilépett a kocsiból, revolverét kétszer rásütötte, Prévost a meggyújtott merénylet után hidegvérrel bement a klubba, ahol mint az egyesületnek új elnöke megnyitó beszédet mondott. Aztán kiment a merénylő nőhöz, akit addig a portás ülkejében fogva tartottak. Prévost kijelentésére, hogy a merénylő megbüntetését nem kívánja, a rendőrbiztos szabadlábra helyezte és hazakísérte a leányt. Párisban az eset nagy feltűnést kelt sajátos körülményeinél fogva. Marcel Prévost a francia feminista mozgalom egyik irodalmi vezére és nemcsak regényeiben, hanem újság-cikkben a nők helyzetének javítását sürgeti. A pártában sült szegény leányok, a szegénybe került nők kedvelt alakjai voltak. Most pedig egy ilyen nő emelt rá fegyvert. Az eset, bár némi szaroló színe van, így is eléggé pikáns.

Nyilatkozat.

A szolyvai, lubi Erzsébet gyógyvizek különösen a gyomor, bél és vesebajoknál alkalmazatnak sikerrel. Dr. Kétly.

A szolyvai ásványvíz kitünő üdítő ital, A savanykás kerti borokkal vegyítve rendkívül kellemes.

Krasznahorkai Rákóczi-ereklyék.

A Rákóczi Ferencz esztendejében, midőn lelkesítő ünnepeket ülünk, mint már számosabban irtuk Kassán kiállítás lesz a Rákóczi ereklyéiből. Ez ereklyék között első helyet foglal az Andrássy család ősi gyűjteménye, melyről a következő sorokat vettük: Ez ereklyék közül kétségtelenül legértékesebb lesz az a Jokaitól már 1888-ban megcsodált Rákóczi-féle üvegszekrény, a melyet a fejedelem a krasznahorkai várban való tartózkodása alkalmával használt. A pompás és óriási meretű szekrény, amelyben most a gróf Andrássy-család csecsebecsét őrzik, erősen lefüggönyözve, kívülről is nagy-szerű benyomást tesz a szemlélőre. Jávorfából faragott gyönyörű korinthusi oszlopokon nyugszik maga a szekrény; a homlokzaton levő ornamentikai ékítmények az akkori idők (1706-ban készült a szekrény a rajta levő evszám szerint) fejlett műiparát dicsérik. Ebben a szekrényben őrizték a múlt század elején Rákóczi ezüstművekből ragott sétatáblát s egy dohányzacskót, melyet Seredy Zsófia grófnő, az akkori varurnak: gróf Andrássy István kuruczgeneralisnak a felesége himezett. Ez utóbbi ereklyék azonban — úgy tudjuk — most gróf Andrássy Géza párnói kastélyában őriztetnek, a hol csodálatosan épen maradtak a tavalyi nagy tüzvészben.

Nagyon érdekes az a kép, a mely a krasznahorkai várból szintén fölkerül a kassai kiállításra. A nagy váromra Dobi András, Rákóczi fölkelő seregének lovas dobosa van festve. Alatta egy pejparipa tánczol. A híres kurucz dobos teljes harczi díszben van. Prémés kucsma a fején, prémés a mentéje, vörös nadrágja és sarga csizmaja van, arca pedig valósággal típusa az akkori idők magyar katonájának. A kép oldalára ez van írva latinul és magyarul fölvaltva:

„Haec Persona senectute formosa vulgo Dobos András olim famosus Tympaneta Principes Francisci Rákóczi et Comitiss Nicolas Beresényi, illo tempore ipsius Tympane ota resonabant.“

Magyarul alatta:

Jó urunkra feltámadtunk,
Semmit nyertünk, sokat veszítettünk,
Országunkból kibujdostunk,
Magyar bortul elmaradtunk.

Utána újra latinul: „His fonitis et suis Bonicinis Desertis Emadem praelaudatu Persone aetas varit sub protectione Andrássyana, servit Annis 40 in Arce Krasznahorka, modo vero in clangore Tympanorum taliter edit Echo somme.“ Ez alatt újra magyarul:

Uj királynénk jó Asszonyunk
Legyen nekünk Protectorunk,
Hűségében megmaradunk,
Vivat, vivat, ugy doboljunk.

(Picta in Arce Krasznahorka Anno 1747.)

A felső-magyarországi metropolis Rákóczi-kiállításán bizonyára sokan fogják elmélázva nézni ez érdekes relikviákat, a híres kurucz idők főmaradt emlékeit.

SZÍNHÁZ.

Műsor:

Szerda, „A“ bérlet Bob herceg. Regényes operette.

Csütörtök, Márkus Emilia vendégfellép-tével bérletszűnetben felemelt helyárrakkal. Fernand. Szinmű.

Péntek, Márkus Emilia v. f. bérletszűnetben felemelt helyárrakkal. Monna Vanna. Dráma.

Szombat, Márkus Emilia bucsu f. bérletszűnetben felemelt helyárrakkal. Halalos esőnd. Dráma.

Vasárnap d. u. San-Toy. Khinai daljáték.

Este Foltényi Vilmos v. f. II. Rákóczi Ferencz fogzága.

Távozó énekesnő.

Adamek Irma szombathelyre, a Balla Kalmán színtársulatához szerződött — opera és operett szerep körrel.

A Debreczeni Kereskedelmi és Iparkamara közgyűlése.

A debreczeni Kereskedelmi és Iparkamara 1903. évi április hó 2-án, azaz csütörtökön délután 3 és fél órakor a kamara Piacz-utca 69 sz. új székházának helyiségében rendes közgyűlést tart, a gyűlés tárgyai:

I. Elnöki előterjesztések. 1. Mayer Emil alelnök elhunytáról. 2. A kamara alelnöki tisztségének betöltéséről. 3. Póttagok behívásáról. 4. A segédhivatali tisztkarban beállott változásokról. 5. Folyó ügyekről. 6. A Debreczenben tervezett munkaközvetítő intézet ügyének állásáról. 7. Az ipartestület orsz. szövetségének ügye a kamara kerületében. 8. A kerületbeli szalmafonó iskolák berekesztéséről. 9. A debreczeni férfiruha szabásati tanfolyamról. 10. Az elsőfoku iparhatóságok eljárásáról az iparossegédek és munkások illetőségi igazolásáról (Keresked. min. 4171/VIII. sz. 12. A Wodianer alapítványra való kijelölés. 13. Mozgalmak egy szolnoki külön kamara szervezése iránt.

II. Titkári jelentés az ügyforgalomról.

III. A kamarai háztartás 1902. évi zárszámadatai.

IV. A kamarai nyugdíjalap 1902. évi zárszámadatai.

V. Kereskedelmi szerződéseink a kül-államokkal. (Keresked. minisz. 944/eln. sz. leirata.)

VI. A szalmafonó tanfolyamok szervezése a kerületben. (Földmívelési miniszter 19252/IV. sz.)

VII. Társ kamarák megkeresései. 1. A helységnevek kötelező használata a kereskedelemben. (Köszvényi kamara 6693/1902. sz.) 2. Maláta küldemények vasúti refakciája. (Pozsonyi kamara 219/1905. sz.) 3. A vámbitelezés után szedett kamat. (Fiumei kamara 119/1903. sz.) 4. A tengeri szabad hajózásról. (Szegeei kamara 745/1903. sz.) 5. Az aranypénzek forgalmának visszasságai. (Szegeei kamara 233-1903. sz.) 6. Felső keresk. iskolák egyéves önkéntessége. (Miskolci kamara 660/1903. sz.)

VIII. Vásárok, vámok, helypénzek. 1. A karczagi kövezetvám. (Jnkszolnok vm. közig. biz. 147/1903. sz.) 2. Dragomérfalva helypénzszabályzata. (Keresk. min. 9360. VIII. sz.) 3. Jász-Nagy-Kun-Szolnokmegye vásárai. (Keresk. min. 11587. sz.) 4. Nyír-

bakta község helypénzszabályzata. (Keresk. min. 15534. sz.) 5. A fegyvernek-kürüi kom-p-vízi engedélye. (Jnkszolnok vm. közig. biz. 327/1903. sz.) 6. Salánk község vásári helypénzszabályzata. (Keresk. min. 16676/VIII. sz.)

IX. Allamsegélyes ügyek. a) Ujabb kérelmek. 1. A munkácsi gyermekkocsi-gyár kérelme. 2. A hosszumezői gazd. ismételőiskola kérelme. 3. A máramaros-szigeti butorgyár kérelme. b) Elintézkedések. 4. A debreczeni kötőszövő-gyár államsegélye. 5. Filep Imre és Tóth Lajos nagy-károlyi kályhások á. s. 6. Nagy András keztyűgyáros gépei. 7. A nyiregyházi nőipariskola szövö-széke. 8. A debreczeni fésűgyár á. segélye. 9. Mikolits Szeréna kérelme.

X. Testületek és magánosok előterjesztései. 1. A nagy-károlyi ipartestület betegsegélyező pénztára. 2. A szolnoki fűrésztulajdonosok kérelme. 3. A kézizálogüzletek kamatiába. (Schönwald Imre beadványa.)

XI. Kérelmek segély iránt. 1. A debreczeni iparossegédek szaktanfolyamának kérelme. 2. Brischa Béla fa- és fémipar szakisk. tanuló kérelme.

XII. Indítványok.

Hadházi levél.

A hajduhadházi műkedvelő zenekar márczius hó 28-án zeneestélyt rendezett, melyen Hadházi intelligens közönségének majdnem minden tagja részt vett s a vidék is szép számmal volt képviselve. Az est fényes erkölcsi sikere kedves emlék marad mindazok előtt, kik azon részt vettek. Már változatos műsora előre felkeltette iránta szélesebb körben az érdeklődést.

Az est fényes erkölcsi sikeréből orosz-lánrészt illeti Rakosi Viktor orsz. gyűlési képviselő urat, mint kiváló író, ki a kurucz világból merített gyönyörű felolvasásával folytonosan lekötve tartotta a közönség figyelmét s az estét valóságos kurucz estévé avatta fel. S hogy ez este ily kurucz estévé nőtte ki magát, nem a kölcsönös megállapodásnak, hanem a véletlennek, vagy talán a kor szellemének tulajdonítható. Mert nagynevű írónk — a mint felolvasása kezdetén örömmel említette is — mielőtt ismerte volna a zenekar műsorát, melyet a kurucz szellem hat át, már elhatározta magában, hogy a kurucz világból meríti felolvasásának tárgyát.

Nagy hatást ért el Hadházi Emma kisasszony ügyes, precíz zongorajátékával s méltan kiérdemelte a közönség zajos tapsait.

Tóth János és David Sándor urak — a műkedvelő zenekar kísérete mellett előadott — kurucz dalaikkal szintén nagy hatást értek el, ugyszintén Baróthi István ur visszavolatával, melyet a közönség óhajára többször megkellett ismételn.

A műkedvelő zenekar játéka is méltó elismerésben részesült a közönség részéről s a zenekar elismerését, köszönetét már azzal is kifejezte azonnal, hogy nem tért ki a zajos taps s hogy volt ?-ban megnyilvánult óhaj elől s végezetül néhány jó magyaros nótát odamuzsikált a kurucz szellem-től áthatott magyar szívekhez.

Az előadást táncz követte, mely fesz-telen s talán éppen ezért annál kedélyesebb is volt.

A diszes hölgyközönség névsorát nem közlöm, mert attól tartok, hogy ha azt még papíron mutatnám is be, az igen tisztelt szerkesztő ur örökre sajnálná s mélyen fájlalná, hogy nánási utját fel nem cserélte a hadházzal; mert tudom, szívében, lelkében örült volna, midőn látta és hallotta volna,

mint pezsgett a kurucz vér a hallgatóság férfi és nő tagjaiban, melyet ragyogó tollal egy kurucz tárczában bizonyára megörökített volna.

IRODALOM.

Legujabb művek.

(Kaphatók a László Albert és társa könyvkereskedő czégnél.)

A Franklin-társulat, mely a legnépszerűbb magyar képes újságnak, a Vasárnapi Újságnak is kiadója és általában a magyar művek és válogatott külföldi művek kiadásával fényes sikereket és erkölcsi érdemeket szerzett, most újabb nagy irodalmi művet ad ki, mely páratlan lesz. Ez az „Egyetem Irodalom történet“, mely t. Heinrich Gusztáv egyetemi tanár szerkeszt a kiváló munkatársak egész gárdájával. E nagy műnek az első kötete már megjelent. Az ő kori keleti népek és hellenek irodalmát foglalja magában. A teljes munka, melyet képek díszítenek, öt hatalmas kötet lesz. És félbőr kötésben 100 koronáért szerezhető be. Megemlítjük, hogy ez a nagy mű szerény havi részlet fizetés mellett is beszerezhető és pedig a debreczeni Kazinczy könyvterjesztő társaság útján, mely szinte a László-féle könyvkereskedéssel függ össze.

Fekete József „Az élet bölcselete“ cím alatt adott ki művet Ára 4 korona.

Az Athenaeum kiadásában jelentek meg Prém József „A Nagy Pálhalmy fia“ regény (Ára 2 kor.), Kabos Ede „Akácvirág“, Elbeszélések (Ára 2 kor.) és egy elektrotechnikai kézi könyv, „Az Elektromosság a gyakorlatban“ címen, melynek Bakos Sándor, a berlini villamos világítási részvény-társaság volt üzemvezetője a szerzője. 144 ábra és számos táblázat egészítik ki az érdekes művet, melynek az ára 5 korona.

Singer és Wolfnerék, a budapesti híres kiadók, már sok ösmeretlen tehetségnek bontották ki a szárnyát. Ime most is itt van egy verskötet, „Ekém mellől“, Hajós Izsó nevű uri ember írta és a bírálók nagy elismeréssel nyilatkoznak e verskötet felől, melynek az ára 2 kor. 40 fil.

A debreczeni közönség a szinpadról már élvezte a Fényes Samu „Bacsányi“ három felvonásos nagyhatású színművét, a mely a Lampel Róbert kiadásában, könyvalakban is megjelent. A díszes kötet ára 2 korona.

CSARNOK.

Barátkozás.

(Falusi történet.)

Írta: Szabó Kálmán. 2.)

Az idő már úgy hét óra tájon lehetett. A merre ment, sok helyt sötét ablakokat talált. Ott már vagy lefeküdtek, vagy sötétségben beszélgetnek. Mert a hol fenni való nincs, bizony nem pocsékolják hiába a világbelit, az olajat. A ki pedig sem korán lefeküdni, sem sötétben beszélgetni nem szeret; az elmegy a harmadik, vagy tizedik olyan szomszédba, hol 10—11 óráig fönnszoktak lenni, olvasnak, filkőznek. Hiába, már ez faluhelyen hazaszerte, tehát Kardasháton is így van, a milyen kevés időt fordít a falusi földmivelő aratáskor az alvásra, épen olyan sokat alszik télen. Ilyenkor telhetetlen az alvásban, nyáron meg a mezei munkában.

Odaérkezvén Kákati a komája házához, már ott is sötét ablakokra talált. Varkarta a fejét és ott divákozott sokáig, hogy mitévő legyen?!

Ha ilyen hideg szélben ennyire eltörekedett, csak nem fordul vissza azonnal; nem neveteti ki magát a feleségével. No, meg aztán a pálinka...

Megkopogtatta hát az ablakot, gondolá magában: ha őt, magát nem is, de a liter pálinkát, minden kétségen kívül, most is szívesen látja a komája. A kopogtatásra tüstént hallani lehetett a koma rekedtes hangját: „Ki az?“, „Én vagyok, kedves komám, bemennék egy parányit, monda Kákati. Czitraháti azonnal leszállt az ágyról, eszmát rántott, a mécset meggyújtotta, azután a juhászbundát nyakába kavaritván, kiment, hogy ajtót nyisson. Komája hálalkodó köszönések között lépett be a konyhába, majd pedig a szobába. A gazdasszony az ajtó mögötti ágyon feküdt. „Szerencsés jó estét kívánok“ — szólott Kákati, mikor belépett — „hát a fityuláját, ilyen korán lefeküsznek, kedves komamasszony?“ „Adjon isten komám uramnak is, isten hozta“ — mond az asszony, félkönyökre támaszkodva fektében. „Lefeküdtem biz én“ — folytata aztán — „mert roppant fájuak a lábaim, nem is hiszem, hogy az idő meg ne változzék, tán valami zimankó lesz.“

Czitraháti komáját leülteté az asztal melletti lóczára, ő maga pedig vele szemközt foglalt helyet, egy karszéken. Csak úgy bundában, gubában ültek le, fejükön volt a bárányszőr szipka is, mert hát e nélkül a parasztember sehogy sem érzi magát jól. Még gondolkozni sem tud hajadon fővel úgy, mint szipkában, vagy legalább is kalapban. Őt az egészíti ki, mint a huszárt a csáko.

A mint ott ülnek, egyszer csak kihuzza Kákati mandlija zsebéből az üveget s kínálja a komáját.

— „Mi ez, komám?“ kérdé az, örömtől megvillanó szemekkel.

— „Csak kóstolja, komám, majd megtudja, biztatá Kákati.“

„Tyűh, a Pilátusát, hisz' van itt mire nézni!“ kiált fel Czitraháti, azzal kétfelé törülde csurgóra álló bajuszát, egyet fohász-kodott és megkotyogtatta a czilindert. De biz abból kicsi mehetett, mert hát tele volt. „Eh he-he heeeee“ — nyögé a koma könybelábadt szemekkel, miután az üveget szájától elvette. Jó kis kutya pálinka biz' ez, komám! „Ugy-e, nem rossz?“ — mond nevatve Kákati és maga is jót húzott belőle. Fele a magunk főzte kisüstből van, a másik fele meg korcsmai. Hát még, ha keverve nem volna, akkor kóstolná komám, tudom, nem mondaná meg utána egy darab ideig a nevét, még ha Ő felsége kérdezné is!

Ejnye, komám, ez valóban nem rossz mesterség, úgy megjárja az ember gyomrát, hogy jobban sem kell, mond hálalkodva Czitraháti.

(Folyt. köv.)

Nyilttér.

Nyilatkozat !!

Mink alól írottak kik boldogulásunkért Isten után t. vevőinknek tartozunk hálával kötelezően kinyilatkoztatjuk, hogy mátol fogva minden hónapnak utólagosan meghatározandó egy napi bevételét t. vevőinknek levonás nélkül visszafizetjük.

A következő módozatok szerint!

1. T. vevőink vásárlásaik alkalmával egy napibélyegzőnkkel hitelesített jegyzéket kapnak,

2. azon jegyzékek, melyek a hónapnak vissza fizetésre kijelölendő napján általunk kiadattak, **legyenek azok bármily nagy összegűek** a rea következő hónap 5 keig készpénzzel a vásárláskor kapott jegyzék ellenében barkinek vissza fizettetnek.

3. Hogy a hónapnak melyik napján tett vásárlások árait fogjuk t. vevőinknek visszafizetni, azt a következő hó elsején megjelenő helyi lapokban és kirakatunkban fogjuk t. vevőinknek tudomására juttatni.

A kereskedelmileg nagy távolsággal előttünk járó külföld már régen elfogadta meghonosította ezen eljárást, mert ez nem humbug és nem a t. vevő közönség felrevezetésére irányuló törekvés, **hanem igenis a hálának egy olyan kézzel fogható bizonyossága**, melyel mink mindazokat, kik bennünket pártolásukkal elősegítenek az elért hasznunk osztályosává — részesévé teszük.

**Nyujtsunk tehát kezet a szerencsének!!
Legyünk érdektársak !!**

Kijelentjük egyidejűleg, hogy a legnagyobbított üzletünk teljesen ujonnan és minden igényt kielégítő, dus választékkal felszerelt legujabb aruit a jövőben is mindig **a már elismert szolid szabott árak**, valamint pontos és figyelmes kiszolgálás mellett bocsátjuk t. vevőink rendelkezésére. Vidéki megbízások a legpontosabban eszközöztetnek s a fenti kedvezményben részesítenek.

Kiváló tisztelettel

Majtényi és Zengevald

női divat, vászon és rövidaru üzlete.
Debreczenben, Piacz utca 14. a
Bika szállodával szemben.

☎ Telefon 63. szám. ☎

Rosenberg Albert Özvegye es Fia

a magyar királyi államvasutak szállítóhivatala és vámközvetítési irodája
elvállal:

költöztetéseket

szabadalmazott hat és nyolcz méteres butorszállító kocikkal, egy és két fogatu rugganyos társzekerekkel, a szállításból eredő károk szavatossága mellett, jutányos áron.

Előjegyzések a májusi költözködési idényre irodánkban (Piacz-utca 60. sz., Bankpalota mellett) elfogadtatnak és ugyanott mindenféle szállítási ügyben készséggel nyujtunk felvilágosítást.

☎ Az összes bécsi és budapesti szállítócégek képviselote. ☎

Boros Testvérek nőidivat
áruházában
Divatos Ruhakelmék, Selymek, Jó
Sefírek, Batisztok, Vász-
nak, Szőnyegek, Füg-
nyök, Ágyterítő, Pipere Olcsó
czikkek. Divatos

Üzleti könyvek csoda ol-
esón
kaphatók Hoffmann és Kronovitz könyvnyom-
dájában Piacz-u. 49.

Üvegeket veszek fél és 1
literes
nagyágban. Békés Emil denaturált-szesz
nagykereskedése Barna-utca 1.

OOOO-OOO OOOOOO-OOO
A LEGUJABB
tavaszi
kosztüm és ruhaszövetek
meglepő szép választékban
megérkeztek.
Mintagyűjteményünk
I. évi márczius 2-től kezdve
a n. é. közönség rendelkezésére áll.
Bosznay J. és Társa
divatáruhaza
DEBRECZEN, Kossuth utca 5.

Olcsó
törlesztéses kölcsönök
Földbirtokra és bérházakra
15—65 évre.

A kölcsönök bármikor visszafizethetők.
Magas kamatu kölcsönök olcsó tör-
lesztéses kölcsönökké átváltoztathatók.
Bővebb értesítést és kimerítő tá-
jékoztatást nyújt a

Takarék és Hitelintézet
részvénytársaság
Debreczenben, Csapó-u. 4 sz.

**Szőlővessző és
torma eladás.**
Kitünő minőségű
gyökeres szőlővesszőt,
tormát, torma dugványt
ajánl
a gr. Dégenfeld József és Dr. Balkányi Miklós
urak „Érsébet” szőlőtelepének kezeléségre.
Iroda: Debreczenben Kossuth u. 32. sz.

Legjobb és legmegbízhatóbb
gazdasági és kerti magvakat
szállít
Komlóssy Lajos

(előbb Szabó Zsigmond)
magkereskedése, gazdasági czikkek raktára.
Debreczen, Piacz - Hatvan u. sarok.
Árjegyzéket és mintákat kívánatra
bérmentve küld.

Tenyészkos eladás.

A Hosszu Pályi (Bihar
megye) uradalmi fésüs-
gyapjas juhászatából 34
darab számeletti fiatal fedező
kos eladó.
Bővebb felvilágosítás-
sal szolgál az ottani tiszt-
tartói hivatal.

347.
Az István gőzmalom társulat
GYÁRTMÁNYAINAK
ÁRJEGYZÉKE

Az 1887. apr. 18-án Bpsten tartott ál-
talanos magyar malomgyűlésen megállapi-
tott s 1887. jun. 1-én életbe lépett eladási,
fizetési és szállítási módokatokra vonatkozó
egyezmények szerint.

Kötelezettség és engedmény nélkül készpénz
fizetés mellett. Zsákkal együtt. Kor. érték.
100 kiló

A. Asztali dara nagyszemű	26.60
B. " " aprószemű	25.60
O. Királyliszt	25.60
1. Lángliszt kivonat	24.60
2. Elsőrendű zsemleliszt	23.60
3. Zsemleliszt	23.—
4. Elsőr. kenyérl.	22.60
5. Közép kenyérliszt	22.—
6. Kenyérl.	21.—
7. Barna kenyérl.	20.—
7 ¹ / ₂ " " II.	19.—
8. a. " " III.	14.60
11. Finom korpa zsákkal	8.40
12. Durva korpa zsákkal	8.40
Csirkebuza zsák nélkül	7.60

A zsákok súlytartalma, teljsúlyt tiszta súlynak véve.
A. B. 0—6 számig 85 kiló
7. és 8. sz. 70 kiló
11. 12. 50 kiló

Debreczen, 1903. ápril 1.

MEGHIVÁS.

A hajduhadházi legelőbirtokosság I. évi ápril hó 11-én, d. e. 10 órakor, a
községháza gyűléstermében

rendes közgyűlést

tart, melyre az érdekelt birtokosok ezuton is meghivatnak.

A gyűlés tárgyai lesznek:

1. A múlt évi számadás megvizsgálásáról beterjesztett jelentés.
2. A f. évi költségeloirányzat tárgyalása.
3. Az Ujfehértól Jármy—Micskei család megkeresése a sóstói kaszáló átadása tár-
gyában.
4. Az Ujfehértón levő ingatlanok eladásáról beterjesztett jeientés.

Hajduhadház, 1903. márcz. 30.
Tatár Gábor
közbirt. jegyző.

Hadházi József
közbirt. elnök.

Miért szenved ön?? Hiszen önnek gyógyulása bizonyos még akkor
is, ha sebe bármily régi, sőt a fájdalmas
opeátiót is elkerülheti, ha a

valódi

THIERRY A.-féle Centifiola kenőcsöt

használja, mely rendkívül vonzó, a sebek gyógyításában valamint a fájdal-
mak enyhítésében utólrhetlen. A valódi Centifiola-kenőcs alkalmazható: a
szoptatók mellkeménykedésének, a tej elapadásának, az orbáncznak eseteiben,
továbbá mindenféle régi sérvek, láb- és csontnyílások, sebek, folyások, dagadt
lábak s csontvesedéseknél, vágás, szurás, lövés és ütés által előidézett sebeknél;
az idegen testek, pl.: üveg, szálka, homok, tövis, serét stb. eltávolításánál; min-
denféle daganat, kinövé, képződmény, karbunkulus és ráknál; v. gre pokolvar,
körömméreg, körömgnyülés, a lábnak járás közben történt kisebelése, fagyás és
égetés okozta sebek, a betegek és gyermekek fekvés általi kisebesülése, torok-
daganat, meggyült vér, fülzugás stb. eseteiben. 2 tévely csomag csomagolással
postadíjjal együtt 3 ko. 50 fil. Temérdek elősmerő levél megtekinthető. Utánzatok
vételtől óva intek mindenkit és arra ügyeljünk, hogy „Schutzengel Apotheke des
Thierry (Adolf) Limited in Pregrada“ a tévelybe van-e égetve.

Gyógyszerész A. Thierry balsam és Centifiola kenőcs.

Eme két gyógyhatásában utólrhetlen szer soha nem romlik el, sőt men-
tül régibb, annál jobb, nem árt a szernek a fagy, sem meleg s ezáltal télen
nyáron szétküldhető. Mindenkor hatással alkalmazása esetén könnyen bevárha-
tó az orvosi segély, természetesen nem szabad hatástalan utánzásokhoz nyulni,
melyért csak haszontalanul elpredáljuk a pénzt, hanem mindig tartson minden
család készletben e világhírű, olcsó, megbízható, a mellett utalmatlan szerből
A hol nem bizonyos, hogy az én kitünő szerem ott ajánlatos egyenesen tőlem
hozatni. Czím:

Apotheker Thierry (Adolf) Schutzengel-Apotheke in Pregrada bei Rohitsch-Sauerbrunn.
Főraktár: Budapest Török József, Zágrábban Mittelbach S. és Bécsben Brady C. gyógyszerészeknél.

